

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 13, 2020

Nummer 13, 2020

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2020:217](#) 06-03-2020

Conclusie advocaat-generaal. Eiser is betrokken geweest bij een aanrijding waardoor hij letselschade heeft opgelopen. De cassatiemiddelen draaien voornamelijk om de vraag of het hof voldoende heeft gerespondeerd op specifieke bezwaren tegen een deskundigenbericht. De advocaat-generaal concludeert tot verwerping van het beroep. Het is niet onbegrijpelijk dat het hof de (summiere) stellingen van eiser niet heeft aangemerkt als specifiek bezwaar waarop het had moeten responderen.

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2020:469](#) 24-03-2020

Val na te harde duw op een cursus Rots en Water-training. Geen sprake van een sport- en spelsituatie. Deelnemers waren allen professionals en van hen mocht worden verwacht dat zij de oefeningen op een rustige en serieuze wijze zouden uitvoeren. Het dragen van sokken levert geen eigen schuld op.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2020:872](#) 17-03-2020

Twee fietsers komen in botsing waardoor verzoeker letsel oploopt. Verzoeker verzoekt een voorlopig getuigenverhoor met betrekking tot de toedracht van het ongeval. Het verzoek is niet weersproken. Het hof wijst het verzoek toe.

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2020:978](#) 17-03-2020

Appellant moest uitwijken voor voetgangers en is ten val gekomen toen hij een van de door de Provincie daar geplaatste RWS-banden (stoepbanden) raakte. De Provincie betwist dat appellant een RWS-band heeft geraakt. Het hof oordeelt dat de Provincie een veiligheidsnorm heeft geschonden door de RWS-banden daar te plaatsen. Het is aan appellant om aannemelijk te maken dat hij de RWS-banden heeft geraakt.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2018:4032](#) 30-10-2018

Arbeidsrecht. Arbeidsongeval. Eiser verzoekt een voorlopig getuigenverhoor en deskundigenonderzoek. Het hof wijst het verzoek om een voorlopig getuigenverhoor toe, omdat appellant er belang bij heeft inzicht te krijgen in de feitelijke toedracht om zo zijn procespositie te kunnen bepalen. Het verzoek om een voorlopig deskundigenonderzoek wordt afgewezen, omdat het hof dit prematuur acht.

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:2584](#) 25-03-2020

Onrechtmatige overheidsdaad. Executies door Nederlandse militairen in Zuid-Sulawesi in 1947. Rechtbank wijst materiële schadevergoeding (gederfd levensonderhoud) toe aan kinderen en weduwen van de overleden mannen. Aan een van de kinderen wordt shockschade toegekend (€ 10.000), omdat hij de executie van zijn vader heeft gezien.

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:2558](#) 25-03-2020

Onrechtmatige overheidsdaad. Executies door Nederlandse militairen in Zuid-Sulawesi in 1947. Rechtbank laat eisers toe bewijs te leveren middels getuigenverhoren. Het bewijs ziet op het vaststellen of hun vaders zijn geëxecuteerd door de Nederlandse militairen.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:1046](#) 20-03-2020

Strafrecht. Aanslag Utrechtse tramschutter. Rechtbank wijst onder andere immateriële schadevergoeding, affectieschade en shockschade toe aan slachtoffers en nabestaanden.

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2020:854](#) 21-02-2020

Strafrecht. Veroordeling voor medeplegen van moord. De dochter en vrouw van het slachtoffer krijgen € 25.000 toegewezen wegens shockschade. Zij zijn beiden geconfronteerd met het levenloze lichaam van hun vader/man op straat. Zij hebben hier PTSS aan overgehouden.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:580](#) 20-02-2020

Strafrecht. Veroordeling voor seksueel misbruik van dochter en twee zoons. De rechtbank wijst immateriële schadevergoeding toe. De dochter krijgt € 15.000 toegewezen. De zoons krijgen € 7.500 toegewezen. Verdachte heeft op ernstige wijze misbruik gemaakt van het aanzien en vertrouwen dat hij als vader had. De kinderen kampen met gevoelens van grote angst en onveiligheid.

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2020:1035](#) 20-02-2020

Strafrecht. Veroordeling voor onder andere mensenhandel. Slachtoffer wordt € 15.000 aan immateriële schade toegewezen wegens de ongewenste seksuele handelingen die vernederend en traumatisch voor het slachtoffer moeten zijn geweest. Ook wordt € 14.284 ter vergoeding van materiële schade toegewezen, bestaande uit gemiste inkomsten en geplaatste bestellingen op haar naam (identiteitsfraude).

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2020:1460](#) 19-02-2020

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag op ex-vrouw. Kinderen en kleinkinderen voegen zich als benadeelde partij. Aan allen wordt affectieschade toegewezen. Daarnaast wordt shockschade toegewezen aan benadeelde 1 (€ 30.000) en benadeelde 4 (€ 25.000). Bij beiden is PTSS vastgesteld. Dit is ontstaan door de waarneming van de steekpartij en het aantreffen van het bebloede slachtoffer met talrijke steek- en snijwonden.

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2020:995](#) 19-02-2020

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot liquidatie en openlijke geweldpleging. De rechtbank wijst € 25.000 aan immateriële schadevergoeding toe aan het slachtoffer.

Het slachtoffer heeft een ernstige depressieve stoornis en PTSS. Daarnaast is hij veertien à vijftien keer geopereerd en zitten er nog kogels in zijn lever die wellicht moeten worden verwijderd. Ook heeft hij een infectie opgelopen, kon hij niet liggen door de wonden en kon hij zijn arm beperkt bewegen.

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2020:1497](#) 19-02-2020

Kort geding. Eiser is vrijwilligster voor de Molukse mensenrechtenorganisatie PAK. Zij vordert een verbod tot openbaarmaking en het plaatsen van een rectificatie wegens een artikel waarin zij bij naam wordt genoemd en haar foto is geplaatst. De rechtbank wijst de vordering toe, omdat het artikel geen steun vindt in de feiten en eiser niet de gelegenheid is gegeven haar lezing te geven.

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2020:761](#) 18-02-2020

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag, mishandeling en vernieling. De rechtbank wijst slachtoffer 1 € 20.000 aan immateriële schade toe, omdat zij dagenlang in coma heeft gelegen en lang heeft moeten revalideren. Zij zal waarschijnlijk nooit volledig herstellen. De rechtbank wijst slachtoffer 3 € 100 toe ter vergoeding van immateriële schade, omdat hij pijn en letsel heeft overgehouden aan de mishandeling.

Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:661](#) 12-03-2020

Beëindiging ZW-uitkering. In navolging van de rechtbank wordt geoordeeld dat er geen aanknopingspunten zijn voor het oordeel dat de artsen van het UWV de medische situatie, waarbij met name de nadruk ligt op de linker knieklachten en psychische klachten van appellante, op de datum in geding onjuist is ingeschat.

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:509](#) 28-02-2020

Ambtenarenrecht. Appellant was vanwege PTSS niet meer geschikt voor politiewerkzaamheden. De korpschef kan een beroep doen op verjaring. Appellant heeft ter zitting van de Raad bevestigd dat hij in 1994 kennis heeft genomen van het rapport. Geen bijzondere omstandigheid. De omstandigheden dat, zoals appellant heeft aangevoerd, rond 1994 de inzichten over PTSS nog niet zo ver waren ontwikkeld als nu het geval is en dat ook de rechtspositionele aanspraken bij PTSS nog niet in de huidige vorm bestonden, maken dat niet anders.

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:426](#) 25-02-2020

Socialezekerheidsrecht. Verzoek om schadevergoeding vanwege onrechtmatige besluiten. Zelfstandig schadebesluit. Appellant vordert een hogere immateriële schadevergoeding (€ 10.000). Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij met de door het college toegekende vergoeding van € 1.500 wegens onrust, spanning en frustratie, tekort is gedaan.

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:406](#) 20-02-2020

Socialezekerheidsrecht. Weigering WIA-uitkering. Bij besluit van 5 januari 2017 heeft het UWV geweigerd aan appellant met ingang van 30 januari 2017 een WIA-uitkering toe te kennen, omdat hij met ingang van die datum minder dan 35% arbeidsongeschikt is. Appellant wordt niet gevolgd in zijn standpunt dat zijn beperkingen zijn onderschat en dat ten onrechte geen urenbeperking is aangenomen.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:398 20-02-2020

Socialezekerheidsrecht. Beëindiging ZW-uitkering. De rechtbank heeft in de aangevallen uitspraak terecht geoordeeld dat het medisch onderzoek zorgvuldig is geweest en dat er geen aanleiding bestaat voor twijfel aan de juistheid van het oordeel van de verzekeringsarts.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:303 13-02-2020

Socialezekerheidsrecht. Aanvraag ZW-uitkering is afgewezen. De Raad sluit zich aan bij de rechtbank. Een nieuw neuropsychologisch onderzoek is de enige manier om een verslechtering van de cognitieve klachten en beperkingen te objectiveren. Voor het onderpresteren zijn geen duidelijke aanwijzingen naar voren gekomen wat dit onderpresteren heeft veroorzaakt waardoor geen objectivering van de gestelde cognitieve verslechtering. Geen nieuwe medische feiten ingediend in hoger beroep.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:192 29-01-2020

Socialezekerheidsrecht. Afwijzing aanvraag om zorg op grond van de Wlz. Betrokkene is op 10 april 2019 overleden. De gemachtigde van betrokkene heeft kenbaar gemaakt dat de echtgenote en de kinderen van betrokkene de procedure als erfgenamen van betrokkene willen voortzetten. Het hebben van een louter formeel of principieel belang is onvoldoende voor het aannemen van (voldoende) procesbelang.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:100 16-01-2020

Socialezekerheidsrecht. Herziening WAO-uitkering. Zorgvuldig medisch onderzoek. De geselecteerde functies zijn in medisch opzicht geschikt voor appellante. De redelijke termijn is met bijna zeven maanden overschreden in de rechterlijke fase.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:94 16-01-2020

Socialezekerheidsrecht. Verzoek toekenningen AOR afgewezen. Appellant heeft zelf geen concrete herinneringen aan die tijd. Tweedegeneratieproblematiek kan niet onder de werking van oorlogswetten worden gebracht.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:95 16-01-2020

Socialezekerheidsrecht. Verzoek toekenningen AOR afgewezen op de grond dat in onvoldoende mate is aangetoond of aannemelijk is gemaakt dat appellant in omstandigheden heeft verkeerd in de zin van de AOR.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:49 09-01-2020

Ambtenarenrecht. Appellant was werkzaam bij het Ministerie van Defensie. Hij stelt dat er onrechtmatig is gehandeld door de staatssecretaris. De gevraagde immateriële schade bedraagt € 85.000. Staatssecretaris heeft voldoende aangetoond dat hij niet in zijn zorgplicht jegens appellant is tekortgeschoten. De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraken en wijst het verzoek tot schadevergoeding af.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:18 08-01-2020

Socialezekerheidsrecht. Aanvraag ZW-uitkering is afgewezen. Het UWV heeft haar besluit op basis van zorgvuldig medisch onderzoek, voldoende en inzichtelijk gemotiveerd. De klacht bij het Tuchtcollege (tegen de ingeschakelde psychiater) is gedeeltelijk gegrond verklaard op formele gronden, de psychiater is niet buiten zijn deskundigheid getreden. Bevestiging van de aangevallen uitspraak.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:10 07-01-2020

Socialezekerheidsrecht. Verzoek om schadevergoeding als gevolg van onrechtmatige huisbezoeken in het kader van aanvraag bijstand. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:4338 30-12-2019

Socialezekerheidsrecht. Voetklachten na bedrijfsongeval, ZW-uitkering beëindigd, minder dan 35% arbeidsongeschikt. Geen nieuwe medische informatie overgelegd in hoger beroep waaruit blijkt dat de artsen van het UWV een verkeerd beeld hadden van de medische situatie van appellant op de datum in geding of zijn beperkingen hebben onderschat.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:4232 19-12-2019

Socialezekerheidsrecht. Verzoek herziening boetebesluit. CAK heeft hangende hoger beroep te kennen gegeven dat het bestreden besluit niet langer wordt gehandhaafd. Appellant wil een vergoeding voor zijn juridische kosten en immateriële schade. De Raad acht het voorstelbaar dat bij appellant psychisch onbehagen is ontstaan door de besluitvorming, maar acht het niet aannemelijk dat appellant zodanig heeft geleden dat sprake is van geestelijk letsel dat kan worden beschouwd als een aantasting in de persoon ex artikel 6:106 BW. Geen overschrijding van de redelijke termijn.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:4330 19-12-2019

Socialezekerheidsrecht. Diverse klachten na auto-ongeval, WIA-uitkering geweigerd, minder dan 35% arbeidsongeschikt. Geen reden om te twijfelen aan de juistheid van de medische beoordeling van de verzekeringsartsen.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:4124 18-12-2019

Socialezekerheidsrecht. Weigering WIA-uitkering. Het rapport van de deskundige geeft blijk van een zorgvuldig onderzoek. De deskundige heeft de bevindingen van zijn onderzoek nauwkeurig weergegeven en het rapport is inzichtelijk en consistent. Het UWV heeft voldoende gemotiveerd dat de aan de berekening van het arbeidsongeschiktheidspercentage ten grondslag gelegde functies in medisch opzicht voor appellant geschikt zijn.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:4143 18-12-2019

Socialezekerheidsrecht. WGA-vervolguitkering. Melding van verslechterde gezondheid. UWV heeft besloten dat appellant onveranderd blijft ingedeeld in de arbeidsongeschiktheidsklasse 65 tot 80%. Zorgvuldig medisch onderzoek. Geen sprake van schending van het beginsel van equality of arms. De geselecteerde functies zijn, gelet op de aan deze functies verbonden belastende factoren, in medisch opzicht passend voor appellant.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:4185 18-12-2019

Socialezekerheidsrecht. Geen recht op Wajong-uitkering, appellante kan meer dan 75% van het maatmaninkomen verdienen. Het UWV heeft zich terecht en op goede gronden op het standpunt gesteld dat uit de door appellante overgelegde medische gegevens niet blijkt dat bij haar sprake was van ernstiger beperkingen dan waarvan bij de totstandkoming van het besluit is uitgegaan.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:4308 18-12-2019

Socialezekerheidsrecht. WIA-uitkering. In geschil is de mate van arbeidsongeschiktheid van appellante op twee momenten. De WIA-uitkering is terecht ingetrokken in 2016.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:4266 18-12-2019

Socialezekerheidsrecht. Beëindiging ZW-uitkering. Uit de door appellante in hoger beroep ingediende medische informatie, voor zover betrekking hebbend op de psychische toestand van appellante, blijkt niet dat de artsen van het UWV de psychische belastbaarheid op de datum in geding onjuist hebben vastgesteld en dat appellante door haar psychische klachten meer beperkingen had voor het verrichten van arbeid.

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:4129 18-12-2019

Socialezekerheidsrecht. WGA-vervolguitkering. Zorgvuldig medisch onderzoek en geen reden om te twifelen aan de juistheid van het medisch oordeel. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Uitspraken zonder ECLI

Europees Hof voor de Rechten van de Mens 28-01-2020

Nicolaou v. Cyprus. Schending van artikel 2 EVRM: onderzoek naar overlijden tijdens militaire dienst. Veroordeling tot betaling van € 32.000 aan verzoekers gezamenlijk.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Europees Hof voor de Rechten van de Mens 28-01-2020

Zinatullin v. Rusland. Schending van artikel 2 EVRM. Veroordeling tot betaling van € 7.000 aan immateriële schadevergoeding.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Europees Hof voor de Rechten van de Mens 28-01-2020

A.P. v. Slowakije. Schending van artikel 3 EVRM. Mishandeling door politie en onderzoek naar die gestelde mishandeling. Veroordeling tot betaling van € 5.000 aan immateriële schadevergoeding en € 4.500 aan proceskosten.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Europees Hof voor de Rechten van de Mens 30-01-2020

Saribekyan en Balyan v. Azerbeidzjan. Schending van artikel 2 en 3 EVRM: onderzoek naar omstandigheden rondom overlijden van de zoon van verzoekers tijdens detentie en mishandeling voorafgaand aan het overlijden.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Europees Hof voor de Rechten van de Mens 06-02-2020

Sakvarelidze v. Georgië. Schending van artikel 2 EVRM: onderzoek naar omstandigheden rondom het overlijden van de zoon en zus van verzoekster bij een verkeersongeval. Veroordeling tot betaling van € 25.000 aan immateriële schadevergoeding.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Europees Hof voor de Rechten van de Mens 11-02-2020

Vovk en Bogdanov v. Rusland. Schending van artikel 2 EVRM. Veroordeling tot betaling van € 40.000 aan immateriële schadevergoeding en € 1.400 aan proceskosten.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Europees Hof voor de Rechten van de Mens 11-02-2020

Buturugă v. Roemenië. Schending van artikel 3 EVRM: onderzoek naar huiselijk geweld en cyberpesten. Veroordeling tot betaling van € 10.000 aan immateriële schadevergoeding en € 457 aan proceskosten.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Europees Hof voor de Rechten van de Mens 13-02-2020

Ibrahimov en Mammadov v. Azerbeidzjan. Schending van artikel 3 EVRM: mishandeling tijdens arrestatie en detentie en onderzoek naar die gestelde mishandeling. Veroordeling tot betaling van € 30.000 aan immateriële schadevergoeding per verzoeker en € 6.000 aan proceskosten per verzoeker.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Europees Hof voor de Rechten van de Mens 20-02-2020

Y. v. Bulgarije. Schending van artikel 3 en 8 EVRM ten aanzien van onderzoek naar verkrachting. Veroordeling tot betaling van € 7.000 aan immateriële schadevergoeding.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Rechtbank Overijssel 13-03-2020

Arbeidsrecht. Deelgeschil. Val door gipsplafond. Heeft werkgeefster instructies gegeven? De rechtbank oordeelt dat werkgeefster haar stelling dient te bewijzen dat er instructies zijn gegeven. De ratio van de deelgeschilprocedure staat niet aan een bewijsopdracht in de weg.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Onrechtmatige overheidsdaad. Executies door Nederlandse militairen in Zuid-Sulawesi in 1947. Rechtbank laat eisers toe bewijs te leveren middels getuigenverhoren. Het bewijs ziet op het vaststellen of hun vaders zijn geëxecuteerd door de Nederlandse militairen.

Onrechtmatige overheidsdaad. Executies door Nederlandse militairen in Zuid-Sulawesi in 1947. Rechtbank laat eisers toe bewijs te leveren middels getuigenverhoren. Het bewijs ziet op het vaststellen of hun vaders zijn geëxecuteerd door de Nederlandse militairen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 25-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2020:2558

Zaaknummer: HAZA-19-561

Rechters: L. Alwin, D.R. Glass en Alt-van der Endt, M.J. M.J. Alt-van der Endt

Advocaten: K. Teuben en A. Vossenbergh

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Onrechtmatige overheidsdaad. Executies door Nederlandse militairen in Zuid-Sulawesi in 1947. Rechtbank wijst materiële schadevergoeding (gederfd levensonderhoud) toe aan kinderen en weduwen van de overleden mannen. Aan een van de kinderen wordt shockschade toegekend (€ 10.000), omdat hij de executie van zijn vader heeft gezien.

Onrechtmatige overheidsdaad. Executies door Nederlandse militairen in Zuid-Sulawesi in 1947. Rechtbank wijst materiële schadevergoeding (gederfd levensonderhoud) toe aan kinderen en weduwen van de overleden mannen. Aan een van de kinderen wordt shockschade toegekend (€ 10.000), omdat hij de executie van zijn vader heeft gezien.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 25-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2020:2584

Zaaknummer: 12-1165

Rechters: L. Alwin, Alt-van der Endt, M.J. M.J. Alt-van der Endt en D.R. Glass

Advocaten: K. Teuben en A. Vossenbergh

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Aanslag Utrechtse tramschutter. Rechtbank wijst onder andere immateriële schadevergoeding, affectieschade en shockschade toe aan slachtoffers en nabestaanden.

Strafrecht. Aanslag Utrechtse tramschutter. Rechtbank wijst onder andere immateriële schadevergoeding, affectieschade en shockschade toe aan slachtoffers en nabestaanden.

Strafrecht. Aanslag Utrechtse tramschutter. De schutter is veroordeeld tot levenslang. De slachtoffers en nabestaanden voegen zich als benadeelde partij in het strafproces en vorderen onder andere vergoeding van immateriële schade, affectieschade en shockschade. De rechtbank overweegt ten aanzien van het smartengeld dat deze wordt vastgesteld naar billijkheid zodat rekening kan worden gehouden met de omstandigheden van het geval. Daarnaast oordeelt de rechtbank dat elk van de benadeelde partijen die affectieschade heeft gevorderd tot de kring van gerechtigden behoort en wijst de gevorderde bedragen toe. Ten aanzien van de shockschade onderkent de rechtbank dat – als het gaat om de beoordeling van vorderingen die zijn gegrond op feiten begaan voor 1 januari 2019, de datum van inwerkingtreding van de Wet affectieschade – in de feitenrechtspraak in een beperkt aantal gevallen, met name bij ernstige incidenten, het confrontatievereiste ruimer is uitgelegd dan de Hoge Raad beoogde. De rechtbank ziet echter geen mogelijkheden de strikte eisen die de Hoge Raad heeft gesteld aan het confrontatievereiste in deze zaak af te zwakken. Voorts kent de rechtbank betekenis toe aan het volgende. Het wezen van shockschade is, dat het schade betreft, waarvan de gerechtigde vergoeding kan vorderen wanneer aan een ander dan degene die de vordering instelt – het slachtoffer – iets ernstigs is overkomen. De relatie tussen degene die de vordering instelt en het slachtoffer is daarmee van groot gewicht. Indien een persoon zichzelf bedreigd acht omdat willekeurige anderen iets wordt aangedaan, een situatie die zich in deze zaak bij herhaling heeft voorgedaan, dan zal dit primair leiden tot een smartengeld aanspraak vanwege bedreiging van de vorderingsgerechtigde zelf. De rechtbank zal bij de individuele vorderingen, als een nauwe, affectieve relatie tussen de vorderingsgerechtigde en het slachtoffer onvoldoende duidelijk is, de vordering ter zake van

shockschade niet-ontvankelijk verklaren, omdat wat is gesteld omtrent de causaliteit tussen het handelen van verdachte en de geleden schade in die gevallen nadere onderbouwing behoeft, die evenwel is uitgebleven.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 20-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2020:1046

Zaaknummer: 16/659055-19

Rechters: R. Veldhuisen, C.M.A.T. van der Geest en J.G. van Ommeren

Advocaten: E.W. Bosch, S.M. Diekstra, W. van Egmond, M.A.J. Kubatsch, A.J.J.G. Schijns, R.J.

Sturkenboom en Aachboun, K. K. Aachboun

Wetsartikelen: 6:106 BW, 36f Sr, 285 Sr, 289 Sr en 300 Sr

RECHTSPRAAK

Beëindiging ZW-uitkering. In navolging van de rechtbank wordt geoordeeld dat er geen aanknopingspunten zijn voor het oordeel dat de artsen van het UWV de medische situatie, waarbij met name de nadruk ligt op de linkerknieklachten en psychische klachten van appellante, op de datum in geding onjuist is ingeschat.

Beëindiging ZW-uitkering. In navolging van de rechtbank wordt geoordeeld dat er geen aanknopingspunten zijn voor het oordeel dat de artsen van het UWV de medische situatie, waarbij met name de nadruk ligt op de linkerknieklachten en psychische klachten van appellante, op de datum in geding onjuist is ingeschat.

Beëindiging ZW-uitkering. In navolging van de rechtbank wordt geoordeeld dat er geen aanknopingspunten zijn voor het oordeel dat de artsen van het UWV de medische situatie, waarbij met name de nadruk ligt op de linkerknieklachten en psychische klachten van appellante, op de datum in geding (9 mei 2015) onjuist is ingeschat. Psychische en lichamelijke klachten zijn niet onderschat. Geen aanleiding om een psychiater te benoemen. Uit de door appellante in hoger beroep ingediende medische informatie, voor zover betrekking hebbend op de psychische toestand van appellante, blijkt niet dat de artsen van het UWV de psychische belastbaarheid op de datum in geding onjuist hebben vastgesteld en dat appellante door haar psychische klachten meer beperkingen had voor het verrichten van arbeid dan in de FML is opgenomen. Bevestiging van de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 12-03-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:661

Zaaknummer: 18/5518 AW

Rechters: T. Dompeling

Advocaten: A.T. Bolt

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Conclusie advocaat-generaal. Eiser is betrokken geweest bij een aanrijding waardoor hij letselschade heeft opgelopen. De cassatiemiddelen draaien voornamelijk om de vraag of het hof voldoende heeft gerespondeerd op specifieke bezwaren tegen een deskundigenbericht. De advocaat-generaal concludeert tot verwerping van het beroep. Het is niet onbegrijpelijk dat het hof de (summiere) stellingen van eiser niet heeft aangemerkt als specifiek bezwaar waarop het had moeten responderen.

Conclusie advocaat-generaal. Eiser is betrokken geweest bij een aanrijding waardoor hij letselschade heeft opgelopen. De cassatiemiddelen draaien voornamelijk om de vraag of het hof voldoende heeft gerespondeerd op specifieke bezwaren tegen een deskundigenbericht. De advocaat-generaal concludeert tot verwerping van het beroep. Het is niet onbegrijpelijk dat het hof de (summiere) stellingen van eiser niet heeft aangemerkt als specifiek bezwaar waarop het had moeten responderen.

Instantie: Hoge Raad
Datum uitspraak: 06-03-2020
ECLI: ECLI:NL:PHR:2020:217
Zaaknummer: 19/02138
Rechters: T. Hartlief
Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. Appellant was vanwege PTSS niet meer geschikt voor politiewerkzaamheden. De korpschef kan een beroep doen op verjaring. Appellant heeft ter zitting van de Raad bevestigd dat hij in 1994 kennis heeft genomen van het rapport. Geen bijzondere omstandigheid. De omstandigheden dat, zoals appellant heeft aangevoerd, rond 1994 de inzichten over PTSS nog niet zo ver waren ontwikkeld als nu het geval is en dat ook de rechtspositionele aanspraken bij PTSS nog niet in de huidige vorm bestonden, maken dat niet anders.

Ambtenarenrecht. Appellant was vanwege PTSS niet meer geschikt voor politiewerkzaamheden. De korpschef kan een beroep doen op verjaring. Appellant heeft ter zitting van de Raad bevestigd dat hij in 1994 kennis heeft genomen van het rapport. Geen bijzondere omstandigheid. De omstandigheden dat, zoals appellant heeft aangevoerd, rond 1994 de inzichten over PTSS nog niet zo ver waren ontwikkeld als nu het geval is en dat ook de rechtspositionele aanspraken bij PTSS nog niet in de huidige vorm bestonden, maken dat niet anders.

Ambtenarenrecht. Appellant is als politieagent betrokken geweest bij een schietincident, waarbij een collega is omgekomen. In aansluiting op de gebeurtenissen heeft zich bij appellant een klassieke posttraumatische stressstoornis (PTSS) ontwikkeld, die spoedig vergezeld ging van secundaire depressiviteit. Volgens de psychiater is appellant in verband met de PTSS niet meer geschikt voor politiewerkzaamheden. Per 1 januari 1994 is het dienstverband van appellant beëindigd. Appellant wil vergoeding van de restschade. De korpschef deelt hem mee dat zijn vordering is verjaard.

De Raad volgt de rechtbank in haar oordeel dat hier geen sprake is van een situatie waarin op grond van artikel 6:2 lid 2 BW een uitzondering moet worden gemaakt op de absolute verjaringstermijn. Appellant heeft ter zitting van de Raad bevestigd dat hij in 1994 kennis heeft genomen van dit rapport. Onder deze omstandigheden doet zich niet een uitzonderlijk geval voor als bedoeld in het arrest van de Hoge Raad van 28 april 2000, ECLI:NL:HR:2000:AA5635. De omstandigheden dat, zoals appellant heeft aangevoerd, rond 1994 de inzichten over PTSS nog niet zo ver waren ontwikkeld als nu het geval is en dat ook de rechtspositionele aanspraken bij PTSS nog niet in de huidige vorm bestonden, maken dat niet anders. Deze omstandigheden voldoen immers niet aan de criteria van de rechtspraak van de Hoge Raad (zie 4.3). Datzelfde geldt voor de door appellant naar voren gebrachte omstandigheid dat hij zich na 1994 op een nieuwe loopbaan is gaan richten en dat bij hem pas in 2012 opnieuw de diagnose PTSS is gesteld. Op basis van het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de korpschef zich in dit geval op verjaring heeft kunnen beroepen.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 28-02-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:509

Zaaknummer: 19/2051 AW

Rechters: T. Dompeling

Advocaten: A.T. Bolt en J.C.E. te Riele

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Verzoek om schadevergoeding vanwege onrechtmatige besluiten. Zelfstandig schadebesluit. Appellant vordert een hogere immateriële schadevergoeding (€ 10.000). Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij met de door het college toegekende vergoeding van € 1.500 wegens onrust, spanning en frustratie, tekort is gedaan.

Socialezekerheidsrecht. Verzoek om schadevergoeding vanwege onrechtmatige besluiten. Zelfstandig schadebesluit. Appellant vordert een hogere immateriële schadevergoeding (€ 10.000). Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij met de door het college toegekende vergoeding van € 1.500 wegens onrust, spanning en frustratie, tekort is gedaan.

Socialezekerheidsrecht. Verzoek om schadevergoeding vanwege onrechtmatige besluiten.
Zelfstandig schadebesluit.

Bij besluit van 9 september 2015 heeft het college aan appellant ter vergoeding van zijn schade de wettelijke rente over de periode van 1 december 2012 tot en met 19 mei 2015 ter hoogte van € 1.233,98 toegekend. Appellant heeft hiertegen bezwaar gemaakt. Bij besluit van 17 mei 2017 (bestreden besluit) heeft het college dit bezwaar gedeeltelijk gegrond verklaard. Het college heeft de vergoeding van de wettelijke rente nog steeds op zijn plaats geacht, maar heeft daarnaast overeenkomstig het voorstel van de voormalige gemachtigde van appellant € 1.500 immateriële schadevergoeding toegekend.

Appellant vordert een hogere materiële (fiscale schade en de bestuursrechtelijke premie zorgverzekering) en immateriële schadevergoeding (€ 10.000). Appellant heeft de materiële schade niet onderbouwd. Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij met de door het college toegekende vergoeding van € 1.500 wegens onrust, spanning en frustratie, tekort is

gedaan.

De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 25-02-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:426

Zaaknummer: 17/6715 PW

Rechters: C.H. Bangma, J.J.T. van den Corput en J.C.F. Talman

Advocaten: F. Bouyaghjdane en R.J.M. Codrington

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor medeplegen van moord. De dochter en vrouw van het slachtoffer krijgen € 25.000 toegewezen wegens shockschade. Zij zijn beiden geconfronteerd met het levenloze lichaam van hun vader/man op straat. Zij hebben hier PTSS aan overgehouden.

Strafrecht. Veroordeling voor medeplegen van moord. De dochter en vrouw van het slachtoffer krijgen € 25.000 toegewezen wegens shockschade. Zij zijn beiden geconfronteerd met het levenloze lichaam van hun vader/man op straat. Zij hebben hier PTSS aan overgehouden.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 21-02-2020

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2020:854

Zaaknummer: 02/820259-17

Rechters: Dekker, Fleskens en Van der Linden

Wetsartikelen: 36f Sr en 289 Sr

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Beëindiging ZW-uitkering. De rechtbank heeft in de aangevallen uitspraak terecht geoordeeld dat het medisch onderzoek zorgvuldig is geweest en dat er geen aanleiding bestaat voor twijfel aan de juistheid van het oordeel van de verzekeringsarts.

Socialezekerheidsrecht. Beëindiging ZW-uitkering. De rechtbank heeft in de aangevallen uitspraak terecht geoordeeld dat het medisch onderzoek zorgvuldig is geweest en dat er geen aanleiding bestaat voor twijfel aan de juistheid van het oordeel van de verzekeringsarts.

Socialezekerheidsrecht. Beëindiging ZW-uitkering.

Het UWV heeft bij besluit van 5 januari 2017 de ZW-uitkering van appellant met ingang van 6 januari 2017 beëindigd, omdat hij geschikt is voor zijn eigen werk. De rechtbank heeft in de aangevallen uitspraak terecht geoordeeld dat het medisch onderzoek zorgvuldig is geweest en dat er geen aanleiding bestaat voor twijfel aan de juistheid van het oordeel van de verzekeringsarts bezwaar en beroep over de belastbaarheid van appellant op de in geding zijnde datum, 6 januari 2017. Appellant heeft in hoger beroep geen medische informatie ingebracht ter onderbouwing van zijn herhaalde standpunt dat hij als gevolg van zijn whiplashklachten meer beperkt was dan de verzekeringsartsen van het UWV hebben aangenomen. Voor het raadplegen van een onafhankelijke deskundige bestaat geen aanleiding.

Bevestiging van de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 20-02-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:398

Zaaknummer: 18/2687 ZW

Rechters: J.C.F. Talman

Advocaten: L.J.M.M. de Poel en Desloover, N. N. Desloover

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor onder andere mensenhandel. Slachtoffer wordt € 15.000 aan immateriële schade toegewezen wegens de ongewenste seksuele handelingen die vernederend en traumatisch voor het slachtoffer moeten zijn geweest. Ook wordt € 14.284 ter vergoeding van materiële schade toegewezen, bestaande uit gemiste inkomsten en geplaatste bestellingen op haar naam (identiteitsfraude).

Strafrecht. Veroordeling voor onder andere mensenhandel. Slachtoffer wordt € 15.000 aan immateriële schade toegewezen wegens de ongewenste seksuele handelingen die vernederend en traumatisch voor het slachtoffer moeten zijn geweest. Ook wordt € 14.284 ter vergoeding van materiële schade toegewezen, bestaande uit gemiste inkomsten en geplaatste bestellingen op haar naam (identiteitsfraude).

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 20-02-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2020:1035

Zaaknummer: 01/879070-19

Rechters: M.L.M.W. Viering, P.T. Hebli en A. Bernsen

Advocaten: F. van Schaik

Wetsartikelen: 36f Sr, 231b Sr, 273f Sr, 420bis Sr, 420bis lid 1 Sr en 420ter Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor seksueel misbruik van dochter en twee zoons. De rechtbank wijst immateriële schadevergoeding toe. De dochter krijgt € 15.000 toegewezen. De zoons krijgen € 7.500 toegewezen. Verdachte heeft op ernstige wijze misbruik gemaakt van het aanzien en vertrouwen dat hij als vader had. De kinderen kampen met gevoelens van grote angst en onveiligheid.

Strafrecht. Veroordeling voor seksueel misbruik van dochter en twee zoons. De rechtbank wijst immateriële schadevergoeding toe. De dochter krijgt € 15.000 toegewezen. De zoons krijgen € 7.500 toegewezen. Verdachte heeft op ernstige wijze misbruik gemaakt van het aanzien en vertrouwen dat hij als vader had. De kinderen kampen met gevoelens van grote angst en onveiligheid.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 20-02-2020

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2020:580

Zaaknummer: 16/189042-19 en 16/660099-17 (Tul) (P)

Rechters: G.A. Bos, E.W.A. Vonk en C.S.K. Fung Fen Chung

Advocaten: N. Durdabak

Wetsartikelen: 36f Sr, 244 Sr, 247 Sr en 248 Sr

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Weigering WIA-uitkering. Bij besluit van 5 januari 2017 heeft het UWV geweigerd aan appellant met ingang van 30 januari 2017 een WIA-uitkering toe te kennen, omdat hij met ingang van die datum minder dan 35% arbeidsongeschikt is. Appellant wordt niet gevolgd in zijn standpunt dat zijn beperkingen zijn onderschat en dat ten onrechte geen urenbeperking is aangenomen.

Socialezekerheidsrecht. Weigering WIA-uitkering. Bij besluit van 5 januari 2017 heeft het UWV geweigerd aan appellant met ingang van 30 januari 2017 een WIA-uitkering toe te kennen, omdat hij met ingang van die datum minder dan 35% arbeidsongeschikt is. Appellant wordt niet gevolgd in zijn standpunt dat zijn beperkingen zijn onderschat en dat ten onrechte geen urenbeperking is aangenomen.

Socialezekerheidsrecht. Weigering WIA-uitkering.

Appellant is laatstelijk werkzaam geweest als telemonteur. Hij heeft een auto-ongeval gehad, waarna nek- en schouderklachten zijn ontstaan. Op 2 februari 2015 heeft appellant zich ziek gemeld met psychische en fysieke klachten.

In het kader van een aanvraag op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA) heeft appellant het spreekuur bezocht van een verzekeringsarts. Deze arts heeft vastgesteld dat appellant niet meer geschikt is voor het laatstelijk verrichte werk, maar appellant wel belastbaar geacht met inachtneming van de beperkingen die hij heeft neergelegd in een Functionele Mogelijkhedenlijst (FML) van 21 december 2016. Bij besluit van 5 januari 2017 heeft het UWV geweigerd aan appellant met ingang van 30 januari 2017 een WIA-uitkering toe te kennen, omdat hij met ingang van die datum minder dan 35% arbeidsongeschikt is.

De overwegingen van de rechtbank over de medische beoordeling worden onderschreven. Appellant wordt niet gevolgd in zijn standpunt dat zijn beperkingen zijn onderschat en dat ten onrechte geen urenbeperking is aangenomen. Appellant heeft in hoger beroep geen nieuwe medische gegevens ingebracht die reden geven tot twijfel aan de conclusie van de verzekeringsarts bezwaar en beroep. De rechtbank heeft verder terecht geoordeeld dat appellant, uitgaande van de juistheid van de FML van 3 mei 2017, in staat moet worden geacht om de voor hem geselecteerde functies te vervullen.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 20-02-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:406

Zaaknummer: 18/931 WIA

Rechters: A.T. de Kwaasteniet

Advocaten: J. El Haddouchi en M. Sluijs

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Y. v. Bulgarije. Schending van artikel 3 en 8 EVRM ten aanzien van onderzoek naar verkrachting. Veroordeling tot betaling van € 7.000 aan immateriële schadevergoeding.

Y. v. Bulgarije. Schending van artikel 3 en 8 EVRM ten aanzien van onderzoek naar verkrachting. Veroordeling tot betaling van € 7.000 aan immateriële schadevergoeding.

Verzoekster stelt dat zij op 10 juli 2013 is verkracht. Daarna is er een onderzoek gestart, maar de dader is niet vastgesteld. Verzoekster stelt dat sprake is van een schending van artikel 3 en 8 EVRM, omdat er onvoldoende onderzoek is gedaan naar die verkrachting. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 en 8 EVRM en veroordeelt Bulgarije tot betaling van € 7.000 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 20-02-2020

Zaaknummer: 41990/18

RECHTSPRAAK

Ibrahimov en Mammadov v. Azerbeidzjan. Schending van artikel 3 EVRM: mishandeling tijdens arrestatie en detentie en onderzoek naar die gestelde mishandeling. Veroordeling tot betaling van € 30.000 aan immateriële schadevergoeding per verzoeker en € 6.000 aan proceskosten per verzoeker.

Ibrahimov en Mammadov v. Azerbeidzjan. Schending van artikel 3 EVRM: mishandeling tijdens arrestatie en detentie en onderzoek naar die gestelde mishandeling. Veroordeling tot betaling van € 30.000 aan immateriële schadevergoeding per verzoeker en € 6.000 aan proceskosten per verzoeker.

Verzoekers stellen dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, omdat zij tijdens hun arrestatie en detentie zijn mishandeld en omdat onvoldoende effectief onderzoek is verricht naar die gestelde mishandeling. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM en veroordeelt Azerbeidzjan tot betaling van € 30.000 aan immateriële schadevergoeding per verzoeker en € 6.000 aan proceskosten per verzoeker.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 13-02-2020

Zaaknummer: 63571/16

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Aanvraag ZW-uitkering is afgewezen. De Raad sluit zich aan bij de rechtbank. Een nieuw neuropsychologisch onderzoek is de enige manier om een verslechtering van de cognitieve klachten en beperkingen te objectiveren. Voor het onderpresteren zijn geen duidelijke aanwijzingen naar voren gekomen wat dit onderpresteren heeft veroorzaakt waardoor geen objectivering van de gestelde cognitieve verslechtering. Geen nieuwe medische feiten ingediend in hoger beroep.

Socialezekerheidsrecht. Aanvraag ZW-uitkering is afgewezen. De Raad sluit zich aan bij de rechtbank. Een nieuw neuropsychologisch onderzoek is de enige manier om een verslechtering van de cognitieve klachten en beperkingen te objectiveren. Voor het onderpresteren zijn geen duidelijke aanwijzingen naar voren gekomen wat dit onderpresteren heeft veroorzaakt waardoor geen objectivering van de gestelde cognitieve verslechtering. Geen nieuwe medische feiten ingediend in hoger beroep.

Socialezekerheidsrecht. Aanvraag ZW-uitkering is afgewezen.

Appellant is werkzaam geweest als instructeur bij Defensie voor 40 uur per week. In 2011 heeft appellant een auto-ongeval gehad. Na revalidatie heeft hij in 2012 hervat in zijn werk als instructeur. Zijn dienstverband is op 1 juni 2015 geëindigd. Appellant heeft zich op 1 februari 2017 ziek gemeld met neurologisch-psychologische klachten. Op dat moment ontving hij een uitkering op grond van de Werkloosheidswet.

Op 14 maart 2017 heeft appellant het spreekuur bezocht van een verzekeringsarts. Deze arts heeft appellant per 1 februari 2017 geschikt geacht voor de laatst verrichte arbeid in de functie

van instructeur. Vervolgens heeft het UWV bij besluit van 17 maart 2017 geweigerd appellant per 1 februari 2017 een uitkering op grond van de Ziektewet (ZW) toe te kennen.

De Raad onderschrijft de overwegingen en het oordeel van de rechtbank en maakt deze tot de zijne. Een nieuw neuropsychologisch onderzoek is de enige manier om een verslechtering van de cognitieve klachten en beperkingen te objectiveren. Voor het onderpresteren zijn geen duidelijke aanwijzingen naar voren gekomen wat dit onderpresteren heeft veroorzaakt waardoor geen objectivering van de gestelde cognitieve verslechtering. De in hoger beroep ingediende stukken van Pro Persona bevatten geen nieuwe medische feiten.

De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 13-02-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:303

Zaaknummer: 18/2680 ZW

Rechters: C.H. Bangma, J.J.T. van den Corput en J.C.F. Talman

Advocaten: A.C. Cornelisse

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

**Buturugă v. Roemenië. Schending van artikel 3 EVRM:
onderzoek naar huiselijk geweld en cyberpesten.
Veroordeling tot betaling van € 10.000 aan immateriële
schadevergoeding en € 457 aan proceskosten.**

***Buturugă v. Roemenië. Schending van artikel 3 EVRM: onderzoek naar
huiselijk geweld en cyberpesten. Veroordeling tot betaling van €
10.000 aan immateriële schadevergoeding en € 457 aan proceskosten.***

Verzoekster stelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, omdat geen effectief onderzoek is verricht naar huiselijk geweld door haar ex-echtgenoot. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM en veroordeelt Roemenië tot betaling van € 10.000 aan immateriële schadevergoeding en € 457 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 11-02-2020

Zaaknummer: 56867/15

RECHTSPRAAK

Vovk en Bogdanov v. Rusland. Schending van artikel 2 EVRM. Veroordeling tot betaling van € 40.000 aan immateriële schadevergoeding en € 1.400 aan proceskosten.

Vovk en Bogdanov v. Rusland. Schending van artikel 2 EVRM. Veroordeling tot betaling van € 40.000 aan immateriële schadevergoeding en € 1.400 aan proceskosten.

Verzoekers zijn op jonge leeftijd ernstig gewond geraakt na een explosie van een granaat. Tijdens het strafrechtelijk onderzoek is niet onderzocht waar de granaat bewaard werd en wie er verantwoordelijk was voor de bewaking van de granaat. In de civielrechtelijke procedure is geen schadevergoeding toegekend, omdat werd geoordeeld dat er geen bewijs was dat de granaat aan de staat toebehoorde of dat deze onvoldoende werd bewaakt. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM en veroordeelt Rusland tot betaling van € 40.000 aan immateriële schadevergoeding en € 1.400 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 11-02-2020

Zaaknummer: 15613/10

RECHTSPRAAK

Sakvarelidze v. Georgië. Schending van artikel 2 EVRM: onderzoek naar omstandigheden rondom het overlijden van de zoon en zus van verzoekster bij een verkeersongeval. Veroordeling tot betaling van € 25.000 aan immateriële schadevergoeding.

Sakvarelidze v. Georgië. Schending van artikel 2 EVRM: onderzoek naar omstandigheden rondom het overlijden van de zoon en zus van verzoekster bij een verkeersongeval. Veroordeling tot betaling van € 25.000 aan immateriële schadevergoeding.

De zaak heeft betrekking op de omstandigheden rondom het overlijden van de zoon en zus van verzoekster toen zij werden aangereden door een gewapend militair voertuig. Verzoekster stelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM, omdat de staat aansprakelijk is voor het verkeersongeval waarbij haar zoon en zus om het leven zijn gekomen en omdat het strafrechtelijk onderzoek niet effectief is geweest. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM en veroordeelt Georgië tot betaling van € 25.000 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 06-02-2020

Zaaknummer: 40394/10

RECHTSPRAAK

Saribekyan en Balyan v. Azerbeidzjan. Schending van artikel 2 en 3 EVRM: onderzoek naar omstandigheden rondom overlijden van de zoon van verzoekers tijdens detentie en mishandeling voorafgaand aan het overlijden.

Saribekyan en Balyan v. Azerbeidzjan. Schending van artikel 2 en 3 EVRM: onderzoek naar omstandigheden rondom overlijden van de zoon van verzoekers tijdens detentie en mishandeling voorafgaand aan het overlijden.

De zoon van verzoekers is overleden tijdens zijn detentie. Geconcludeerd werd dat hij zelfmoord had gepleegd. Uit strafrechtelijk onderzoek is gebleken dat hij verwondingen had aan zijn nek, hoofd en lichaam. Verzoekers stellen dat sprake is van een schending van artikel 2 en 3 EVRM, vanwege het overlijden van hun zoon tijdens zijn detentie, het onderzoek naar de omstandigheden rondom het overlijden en mishandelingen voorafgaand aan zijn overlijden. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 en 3 EVRM en veroordeelt Azerbeidzjan tot betaling van € 60.000 aan immateriële schadevergoeding en € 2.200 aan proceskosten aan verzoekers gezamenlijk.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 30-01-2020

Zaaknummer: 35746/11

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Afwijzing aanvraag om zorg op grond van de Wlz. Betrokkene is op 10 april 2019 overleden. De gemachtigde van betrokkene heeft kenbaar gemaakt dat de echtgenote en de kinderen van betrokkene de procedure als erfgenamen van betrokkene willen voortzetten. Het hebben van een louter formeel of principieel belang is onvoldoende voor het aannemen van (voldoende) procesbelang.

Socialezekerheidsrecht. Afwijzing aanvraag om zorg op grond van de Wlz. Betrokkene is op 10 april 2019 overleden. De gemachtigde van betrokkene heeft kenbaar gemaakt dat de echtgenote en de kinderen van betrokkene de procedure als erfgenamen van betrokkene willen voortzetten. Het hebben van een louter formeel of principieel belang is onvoldoende voor het aannemen van (voldoende) procesbelang.

Socialezekerheidsrecht. Afwijzing aanvraag om zorg op grond van de Wet langdurige zorg (Wlz). Betrokkene is op 10 april 2019 overleden. De gemachtigde van betrokkene heeft kenbaar gemaakt dat de echtgenote en de kinderen van betrokkene de procedure als erfgenamen van betrokkene willen voortzetten.

Zoals de Raad eerder heeft overwogen (CRvB 18 september 2013, ECLI:NL:CRVB:2013:1874) is eerst sprake van (voldoende) procesbelang als het resultaat dat de indiener van een bezwaar- of beroepschrift met het maken van bezwaar of het indienen van (hoger) beroep nastreeft, daadwerkelijk kan worden bereikt en het realiseren van dat resultaat voor deze indiener feitelijk betekenis kan hebben. Het hebben van een louter formeel of principieel belang is onvoldoende voor het aannemen van (voldoende) procesbelang.

Tussen partijen is niet in geschil dat het doel dat met de procedure werd beoogd, het verkrijgen van zorg op grond van de Wlz, voor betrokkene niet gerealiseerd kan worden omdat

betrokkene is overleden. Centrale Raad van Beroep verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 29-01-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:192

Zaaknummer: 18/4901 WLZ

Rechters: A.B.J. van der Ham, Y.J. Klik en P.J. Stolk

Advocaten: F.J.M. Kobossen en Kersjes-van Bussel, S. S. Kersjes-van Bussel

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

**Nicolaou v. Cyprus. Schending van artikel 2 EVRM:
onderzoek naar overlijden tijdens militaire dienst.
Veroordeling tot betaling van € 32.000 aan verzoekers
gezamenlijk.**

***Nicolaou v. Cyprus. Schending van artikel 2 EVRM: onderzoek naar
overlijden tijdens militaire dienst. Veroordeling tot betaling van €
32.000 aan verzoekers gezamenlijk.***

De zaak heeft betrekking op het overlijden van de zoon en broer van de verzoekers, Athanasios Nicolaou, tijdens zijn militaire dienst. Zijn lichaam is gevonden onder een brug, niet ver verwijderd van zijn geparkeerde auto. Zijn familie stelt dat hij is vermoord door andere soldaten. De politie heeft geconcludeerd dat hij van de brug is gevallen en overleden is. Een strafbaar feit is uitgesloten. Verzoekers stellen dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM, omdat geen adequaat onderzoek is verricht naar de omstandigheden rondom het overlijden van Nicolaou. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM en veroordeelt Cyprus tot betaling van € 32.000 aan immateriële schadevergoeding aan verzoekers gezamenlijk.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 28-01-2020

Zaaknummer: 29068/10

RECHTSPRAAK

**Zinatullin v. Rusland. Schending van artikel 2 EVRM.
Veroordeling tot betaling van € 7.000 aan immateriële
schadevergoeding.**

***Zinatullin v. Rusland. Schending van artikel 2 EVRM. Veroordeling tot
betaling van € 7.000 aan immateriële schadevergoeding.***

Zinatullin is op veertienjarige leeftijd betrokken geweest bij een ongeval. Hij is gevallen vanwege een gat in de vloer van een onafgerond gebouw in de buurt van zijn school. Het gebouw was vanuit de school vrij toegankelijk. Er werd al jaren niet meer aan het gebouw gewerkt. Er heeft geen strafrechtelijke vervolging plaatsgevonden, omdat de autoriteiten hebben geoordeeld dat het ongeval het gevolg was van onzorgvuldigheid van verzoeker. In een civielrechtelijke procedure is aan verzoeker € 600 schadevergoeding toegekend. Zinatullin stelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM, omdat geen strafrechtelijke vervolging is ingesteld en omdat een te laag bedrag aan schadevergoeding is toegekend in de civielrechtelijke procedure. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM en veroordeelt Rusland tot betaling van € 7.000 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 28-01-2020

Zaaknummer: 10551/10

RECHTSPRAAK

A.P. v. Slowakije. Schending van artikel 3 EVRM. Mishandeling door politie en onderzoek naar die gestelde mishandeling. Veroordeling tot betaling van € 5.000 aan immateriële schadevergoeding en € 4.500 aan proceskosten.

A.P. v. Slowakije. Schending van artikel 3 EVRM. Mishandeling door politie en onderzoek naar die gestelde mishandeling. Veroordeling tot betaling van € 5.000 aan immateriële schadevergoeding en € 4.500 aan proceskosten.

Verzoeker stelt dat hij is mishandeld door de politie toen zij bij hem op school verschenen na een melding van een vechtpartij waarbij verzoeker betrokken zou zijn geweest. Hij stelt dat de politieagenten hem geslagen hebben en uit de medische rapporten blijkt dat sprake was van een neuswond en een gezwollen bovenlip. Er is onderzoek verricht naar het gebruik van geweld door de agenten en geconcludeerd is dat het optreden van de agenten in overeenstemming was met de wet. Verzoeker stelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, vanwege de mishandeling en het onderzoek naar de mishandeling. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM en veroordeelt Slowakije tot betaling van € 5.000 aan immateriële schadevergoeding en € 4.500 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 28-01-2020

Zaaknummer: 10465/17

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Verzoek toekenningen AOR afgewezen. Appellant heeft zelf geen concrete herinneringen aan die tijd. Tweedegeneratieproblematiek kan niet onder de werking van oorlogswetten worden gebracht.

Socialezekerheidsrecht. Verzoek toekenningen AOR afgewezen. Appellant heeft zelf geen concrete herinneringen aan die tijd. Tweedegeneratieproblematiek kan niet onder de werking van oorlogswetten worden gebracht.

Socialezekerheidsrecht. Verzoek toekenningen AOR afgewezen. Appellant heeft zelf geen concrete herinneringen aan die tijd. De beschikbare gegevens waaronder de relatiedossiers van de vader en moeder van appellant bieden geen houvast voor de conclusie dat appellant oorlogsgebeurtenissen in de zin van de AOR heeft meegemaakt. Constructie beschietingen en bombardementen om en nabij de geboorteplaats van appellant en de plaats waar hij verbleef op basis van historische gegevens is onvoldoende om aan te kunnen nemen dat appellant de gestelde gebeurtenissen heeft meegemaakt. Naar vaste rechtspraak (uitspraak van 22 juni 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:2238) moet er namelijk een vorm van bewijs zijn dat appellant die gebeurtenissen ook daadwerkelijk heeft meegemaakt. Tweedegeneratieproblematiek kan niet onder de werking van oorlogswetten worden gebracht. De Centrale Raad van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 16-01-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:94

Zaaknummer: 19/1706 AOR

Rechters: C.H. Bangma

Advocaten: A.L. van de Wiel

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Verzoek toekenningen AOR afgewezen op de grond dat in onvoldoende mate is aangetoond of aannemelijk is gemaakt dat appellant in omstandigheden heeft verkeerd in de zin van de AOR.

Socialezekerheidsrecht. Verzoek toekenningen AOR afgewezen op de grond dat in onvoldoende mate is aangetoond of aannemelijk is gemaakt dat appellant in omstandigheden heeft verkeerd in de zin van de AOR.

Socialezekerheidsrecht. Verzoek toekenningen AOR afgewezen op de grond dat in onvoldoende mate is aangetoond of aannemelijk is gemaakt dat appellant in omstandigheden heeft verkeerd in de zin van de AOR.

De Raad oordeelt dat niet is bevestigd dat appellant samen met zijn oma, ooms en tante in een KNIL-kampement te Makassar heeft verbleven in de periode van onlusten en gevechten na de soevereiniteitsoverdracht. De beschikbare gegevens waaronder de relatiedossiers van oma, vader en moeder bieden geen grond voor de conclusie dat appellant oorlogsomstandigheden in de zin van de AOR heeft meegemaakt, in het bijzonder het meemaken van ongeregelheden in Makassar.

De Centrale Raad van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 16-01-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:95

Zaaknummer: 18/6563 AOR

Rechters: M.A.H. van Dalen-van Bakkum

Advocaten: M.M.F. Starmans en A.T.M. Vroom|van Berckel

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Herziening WAO-uitkering. Zorgvuldig medisch onderzoek. De geselecteerde functies zijn in medisch opzicht geschikt voor appellante. De redelijke termijn is met bijna zeven maanden overschreden in de rechterlijke fase.

Socialezekerheidsrecht. Herziening WAO-uitkering. Zorgvuldig medisch onderzoek. De geselecteerde functies zijn in medisch opzicht geschikt voor appellante. De redelijke termijn is met bijna zeven maanden overschreden in de rechterlijke fase.

Socialezekerheidsrecht. Herziening WAO-uitkering. Zorgvuldig medisch onderzoek. Geen sprake van wapenongelijkheid. Rechtbank ook gevolgd in haar oordeel dat er geen aanknopingspunten zijn om de medische grondslag van het bestreden besluit voor onjuist te houden. De geselecteerde functies zijn in medisch opzicht geschikt voor appellante. De redelijke termijn is met bijna zeven maanden overschreden in de rechterlijke fase. De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 16-01-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:100

Zaaknummer: 17/7323

Rechters: C.H. Bangma

Advocaten: M.W.L. Clemens en Groot Heupner, L.A.M. de L.A.M. de Groot Heupner

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. Appellant was werkzaam bij het Ministerie van Defensie. Hij stelt dat er onrechtmatig is gehandeld door de staatssecretaris. De gevraagde immateriële schade bedraagt € 85.000. Staatssecretaris heeft voldoende aangetoond dat hij niet in zijn zorgplicht jegens appellant is tekortgeschoten. De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraken en wijst het verzoek tot schadevergoeding af.

Ambtenarenrecht. Appellant was werkzaam bij het Ministerie van Defensie. Hij stelt dat er onrechtmatig is gehandeld door de staatssecretaris. De gevraagde immateriële schade bedraagt € 85.000. Staatssecretaris heeft voldoende aangetoond dat hij niet in zijn zorgplicht jegens appellant is tekortgeschoten. De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraken en wijst het verzoek tot schadevergoeding af.

Ambtenarenrecht. Appellant was sinds 1 september 2008 werkzaam bij het Ministerie van Defensie. In november 2013 heeft appellant een melding gedaan over de, in zijn ogen, onjuiste wijze waarop de dienstleiding had gereageerd op de eerder ontstane situatie tussen appellant en zijn collega G (melding voorval). Appellant heeft de staatssecretaris bij brief van 4 februari 2016 verzocht om vergoeding van de schade die hij heeft geleden wegens onrechtmatig handelen door de staatssecretaris sinds de melding voorval in 2013.

De gronden die appellant in hoger beroep heeft aangevoerd, zijn in essentie een herhaling van wat hij in beroep heeft aangevoerd, aangevuld met een groot aantal stukken ter onderbouwing van de door appellant gestelde (immateriële) schade. Daarbij heeft appellant het bedrag van de gevraagde vergoeding van geleden immateriële schade verhoogd tot € 85.000.

Het hoger beroep tegen aangevallen uitspraak 1. Staatssecretaris heeft voldoende aangetoond dat hij niet in zijn zorgplicht jegens appellant is tekortgeschoten. Buitensporige in het werk of de werkomstandigheden gelegen factoren niet aangetoond. Onvoldoende aanknopingspunten voor het aannemen van een oorzakelijk verband tussen het handelen van de staatssecretaris dan wel de werkomstandigheden en de gestelde schade.

Het hoger beroep tegen aangevallen uitspraak 2 en het verzoek om schadevergoeding. De Raad kan zich vinden in het oordeel van de rechtbank en de daaraan ten grondslag gelegde overwegingen en maakt deze tot de zijne. De Raad ziet geen aanleiding de hersteldmelding van appellant per 4 december 2017 voor onjuist te houden.

De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraken 1 en 2 en wijst het verzoek tot schadevergoeding af.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 09-01-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:49

Zaaknummer: 18/5290 AW

Rechters: J.P.A. Boersma

Advocaten: A.J. Verdonk en Amerongen, M.A. van M.A. van Amerongen

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Aanvraag ZW-uitkering is afgewezen. Het UWV heeft haar besluit op basis van zorgvuldig medisch onderzoek, voldoende en inzichtelijk gemotiveerd. De klacht bij het Tuchtcollege (tegen de ingeschakelde psychiater) is gedeeltelijk gegrond verklaard op formele gronden, de psychiater is niet buiten zijn deskundigheid getreden. Bevestiging van de aangevallen uitspraak.

Socialezekerheidsrecht. Aanvraag ZW-uitkering is afgewezen. Het UWV heeft haar besluit op basis van zorgvuldig medisch onderzoek, voldoende en inzichtelijk gemotiveerd. De klacht bij het Tuchtcollege (tegen de ingeschakelde psychiater) is gedeeltelijk gegrond verklaard op formele gronden, de psychiater is niet buiten zijn deskundigheid getreden. Bevestiging van de aangevallen uitspraak.

Socialezekerheidsrecht. Aanvraag ZW-uitkering is afgewezen. In geschil is of het UWV in de uitspraak van het Tuchtcollege van 15 mei 2017, waarbij de klacht van appellant tegen de door de rechtbank en Raad ingeschakelde deskundige psychiater deels gegrond is verklaard, aanleiding had moeten zijn om terug te komen van het besluit van 1 juni 2011. Dit is niet het geval. Het UWV heeft haar besluit op basis van zorgvuldig medisch onderzoek, voldoende en inzichtelijk gemotiveerd. De klacht bij het Tuchtcollege is gedeeltelijk gegrond verklaard op formele gronden, de psychiater is niet buiten zijn deskundigheid getreden. Bevestiging van de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 08-01-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:18

Zaaknummer: 18/5484 ZW

Rechters: J.P.M. Zeijen, M. Schoneveld en S. Wijna

Advocaten: J.L.A.M. van Os en Drossaert, B. B. Drossaert

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Verzoek om schadevergoeding als gevolg van onrechtmatige huisbezoeken in het kader van aanvraag bijstand. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Socialezekerheidsrecht. Verzoek om schadevergoeding als gevolg van onrechtmatige huisbezoeken in het kader van aanvraag bijstand. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Socialezekerheidsrecht. Verzoek om schadevergoeding als gevolg van onrechtmatige huisbezoeken in het kader van aanvraag bijstand.

De rechtbank heeft in de aangevallen uitspraak, in lijn met het arrest van 12 januari 2010 van het gerechtshof Amsterdam (ECLI:NL:GHAMS:2010:BL0984), een schadevergoeding van € 200 toegekend in verband met de impact die het onrechtmatige huisbezoek van 30 oktober 2015 op appellant heeft gehad. Op grond van de overgelegde verklaring van appellant zijn behandelend psycholoog kan dit niet als een onbillijke vergoeding worden aangemerkt.

Overige huisbezoeken leiden niet tot een schadevergoedingsverplichting. Geen sprake van onrechtmatige besluiten die in oorzakelijk verband staan met de gestelde onrechtmatige huisbezoeken van 13 januari 2016 en 20 januari 2016 dan wel het onrechtmatig handelen door de medewerker(s) van het college.

Bevestiging van de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 07-01-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:10

Zaaknummer: 18-4359 PW

Rechters: A.B.J. van der Ham, P.J. Stolk en Y.J. Klik

Advocaten: M. Hoefs, Kindt-Jiawan, S. S. Kindt-Jiawan en Tolman, P. P. Tolman

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Voetklachten na bedrijfsongeval, ZW-uitkering beëindigd, minder dan 35% arbeidsongeschikt. Geen nieuwe medische informatie overgelegd in hoger beroep waaruit blijkt dat de artsen van het UWV een verkeerd beeld hadden van de medische situatie van appellant op de datum in geding of zijn beperkingen hebben onderschat.

Socialezekerheidsrecht. Voetklachten na bedrijfsongeval, ZW-uitkering beëindigd, minder dan 35% arbeidsongeschikt. Geen nieuwe medische informatie overgelegd in hoger beroep waaruit blijkt dat de artsen van het UWV een verkeerd beeld hadden van de medische situatie van appellant op de datum in geding of zijn beperkingen hebben onderschat.

Socialezekerheidsrecht. Voetklachten na bedrijfsongeval, ZW-uitkering beëindigd, minder dan 35% arbeidsongeschikt. Een arbeidsdeskundige heeft in het kader van een eerstejaars ZW-beoordeling vastgesteld dat appellant niet in staat is zijn eigen werk te verrichten, vervolgens heeft hij vijf functies geselecteerd en op basis van de drie functies met de hoogste lonen berekend dat appellant nog 100% van zijn maatmaninkomen zou kunnen verdienen. Geen nieuwe medische informatie overgelegd in hoger beroep, waaruit blijkt dat de artsen van het UWV een verkeerd beeld hadden van de medische situatie van appellant op de datum in geding of zijn beperkingen hebben onderschat. Bevestiging van de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 30-12-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:4338

Zaaknummer: 17/919 ZW

Rechters: I.M.J. Hilhorst-Hagen

Advocaten: H.H.L. Quah en M.J.H. Maas

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Diverse klachten na auto-ongeval, WIA-uitkering geweigerd, minder dan 35% arbeidsongeschikt. Geen reden om te twijfelen aan de juistheid van de medische beoordeling van de verzekeringsartsen.

Socialezekerheidsrecht. Diverse klachten na auto-ongeval, WIA-uitkering geweigerd, minder dan 35% arbeidsongeschikt. Geen reden om te twijfelen aan de juistheid van de medische beoordeling van de verzekeringsartsen.

Socialezekerheidsrecht. Diverse klachten na auto-ongeval, WIA-uitkering geweigerd, minder dan 35% arbeidsongeschikt. Herhaling gronden in beroep. Informatie van bedrijfsarts is gebaseerd op summier onderzoek en schetst een meer algemeen beeld, geen reden om te twijfelen aan de juistheid van de medische beoordeling van de verzekeringsartsen. Bevestiging van de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 19-12-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:4330

Zaaknummer: 17/6463 WIA

Rechters: I.M.J. Hilhorst-Hagen

Advocaten: Kimmenade, F.G.P. van F.G.P. van Kimmenade

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Verzoek herziening boetebesluit. CAK heeft hangende hoger beroep te kennen gegeven dat het bestreden besluit niet langer wordt gehandhaafd. Appellant wil een vergoeding voor zijn juridische kosten en immateriële schade. De Raad acht het voorstelbaar dat bij appellant psychisch onbehagen is ontstaan door de besluitvorming, maar acht het niet aannemelijk dat appellant zodanig heeft geleden dat sprake is van geestelijk letsel dat kan worden beschouwd als een aantasting in de persoon ex artikel 6:106 BW. Geen overschrijding van de redelijke termijn.

Socialezekerheidsrecht. Verzoek herziening boetebesluit. CAK heeft hangende hoger beroep te kennen gegeven dat het bestreden besluit niet langer wordt gehandhaafd. Appellant wil een vergoeding voor zijn juridische kosten en immateriële schade. De Raad acht het voorstelbaar dat bij appellant psychisch onbehagen is ontstaan door de besluitvorming, maar acht het niet aannemelijk dat appellant zodanig heeft geleden dat sprake is van geestelijk letsel dat kan worden beschouwd als een aantasting in de persoon ex artikel 6:106 BW. Geen overschrijding van de redelijke termijn.

Socialezekerheidsrecht. Verzoek herziening boetebesluit CAK. CAK heeft hangende hoger beroep te kennen gegeven dat, gelet op nieuwe besluitvorming van de SVB over de verzekeringspositie van appellant, het bestreden besluit niet langer wordt gehandhaafd. Appellant heeft het hoger beroep niet ingetrokken omdat hij een vergoeding wil voor zijn juridische kosten en immateriële schade.

Akkoord ter zitting over juridische kosten. CAK weigert om de immateriële schade te vergoeden.

De Raad zoekt volgens vaste rechtspraak aansluiting bij het civielrechtelijke schadevergoedingsrecht (uitspraak van 21 maart 2008, ECLI:NL:CRVB:2008:BC9247). De Raad acht het voorstelbaar dat bij appellant psychisch onbehagen is ontstaan door de (uiteindelijk door CAK niet gehandhaafde) besluitvorming, maar acht het niet aannemelijk dat appellant zodanig heeft geleden dat sprake is van geestelijk letsel dat kan worden beschouwd als een aantasting in de persoon als bedoeld in artikel 6:106 lid 1 BW.

Geen overschrijding van de redelijke termijn. Vanaf het moment waarop CAK in de procedure over het besluit van 4 augustus 2016 het bezwaarschrift namens appellant ontving, tot de datum van deze uitspraak, is minder dan vier jaar verstreken.

Hoger beroep niet-ontvankelijk en afwijzing verzoek schadevergoeding. Geen proceskostenveroordeling. Wel veroordeling betaling griffierecht.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 19-12-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:4232

Zaaknummer: 18/2671 ZVW

Rechters: R.E. Bakker, E.J.J.M. Weyers en D. Hardonk-Prins

Advocaten: J.H. Weermeijer en Nijman, J.M. J.M. Nijman

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. WIA-uitkering. In geschil is de mate van arbeidsongeschiktheid van appellante op twee momenten. De WIA-uitkering is terecht ingetrokken in 2016.

Socialezekerheidsrecht. WIA-uitkering. In geschil is de mate van arbeidsongeschiktheid van appellante op twee momenten. De WIA-uitkering is terecht ingetrokken in 2016.

Socialezekerheidsrecht. WIA-uitkering. In geschil is de mate van arbeidsongeschiktheid van appellante op 31 december 2013 en op 31 oktober 2016. Aanleiding deskundigenbericht neuroloog en psychiater. Er zijn geen aanknopingspunten om de conclusie van beide deskundigen dat het UWV per 31 december 2013 de beperkingen van appellante op juiste wijze heeft vastgesteld niet te volgen. Het UWV heeft de FML van 20 maart 2017, geldig per 31 oktober 2016, overeenkomstig het advies van de psychiater aangepast. De mate van arbeidsongeschikt van appellante blijft per 31 oktober 2016 minder dan 35%, zodat geconcludeerd kan worden dat de WIA-uitkering terecht is ingetrokken per die datum. Bevestiging aangevallen uitspraken. Proceskostenveroordeling UWV.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 18-12-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:4308

Zaaknummer: 15/4121 WIA

Rechters: H.G. Rottier

Advocaten: P.R. Klaver, F. Ergec en W.P.F. Oosterbos

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. WGA-vervolguitkering. Zorgvuldig medisch onderzoek en geen reden om te twifelen aan de juistheid van het medisch oordeel. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Socialezekerheidsrecht. WGA-vervolguitkering. Zorgvuldig medisch onderzoek en geen reden om te twifelen aan de juistheid van het medisch oordeel. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Socialezekerheidsrecht. WGA-vervolguitkering. Door middel van diverse wijzigingsformulieren heeft appellant te kennen gegeven dat zijn gezondheidssituatie door een auto-ongeval, een liesbreukoperatie en een galblaasoperatie is veranderd. Het UWV heeft vastgesteld dat appellant minder arbeidsgeschikt is dan voorheen (50,25%). Appellant stelt dat het UWV zijn psychische en lichamelijke klachten heeft onderschat. Herhaling gronden in beroep. Zorgvuldig medisch onderzoek en geen reden om te twifelen aan de juistheid van het medisch oordeel. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 18-12-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:4129

Zaaknummer: 19/2549 WIA

Rechters: A.T. de Kwaasteniet

Advocaten: B. Arabaci en J.M. Breevoort

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. WGA-vervolguitkering. Melding van verslechterde gezondheid. UWV heeft besloten dat appellant onveranderd blijft ingedeeld in de arbeidsongeschiktheidsklasse 65 tot 80%. Zorgvuldig medisch onderzoek. Geen sprake van schending van het beginsel van equality of arms. De geselecteerde functies zijn, gelet op de aan deze functies verbonden belastende factoren, in medisch opzicht passend voor appellant.

Socialezekerheidsrecht. WGA-vervolguitkering. Melding van verslechterde gezondheid. UWV heeft besloten dat appellant onveranderd blijft ingedeeld in de arbeidsongeschiktheidsklasse 65 tot 80%. Zorgvuldig medisch onderzoek. Geen sprake van schending van het beginsel van equality of arms. De geselecteerde functies zijn, gelet op de aan deze functies verbonden belastende factoren, in medisch opzicht passend voor appellant.

Socialezekerheidsrecht. WGA-vervolguitkering. Op 17 augustus 2016 heeft appellant een melding van verslechterde gezondheid gedaan waarbij hij te kennen heeft gegeven dat zijn gezondheidssituatie met ingang van 29 juli 2016 is verslechterd omdat herstel van zijn klachten uitblijft en zijn medicatie is verzwaaard. Na arbeidskundig onderzoek heeft het UWV bij besluit van 19 oktober 2016 vastgesteld dat de mate van arbeidsongeschiktheid is berekend op 71,37% en dat appellant onveranderd blijft ingedeeld in de arbeidsongeschiktheidsklasse 65 tot 80%. Zorgvuldig medisch onderzoek. Geen sprake van schending van het beginsel van equality of arms. Ter zitting namens appellant naar voren gebrachte grond is tardief en in strijd met de beginselen van goede procesorde. De geselecteerde functies zijn, gelet op de aan deze functies verbonden belastende factoren, in medisch opzicht passend voor appellant. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 18-12-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:4143

Zaaknummer: 17/6844 WIA

Rechters: E.J.J.M. Weyers

Advocaten: K.U.J. Hopman en P. Nicolai

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Beëindiging ZW-uitkering. Uit de door appellante in hoger beroep ingediende medische informatie, voor zover betrekking hebbend op de psychische toestand van appellante, blijkt niet dat de artsen van het UWV de psychische belastbaarheid op de datum in geding onjuist hebben vastgesteld en dat appellante door haar psychische klachten meer beperkingen had voor het verrichten van arbeid.

Socialezekerheidsrecht. Beëindiging ZW-uitkering. Uit de door appellante in hoger beroep ingediende medische informatie, voor zover betrekking hebbend op de psychische toestand van appellante, blijkt niet dat de artsen van het UWV de psychische belastbaarheid op de datum in geding onjuist hebben vastgesteld en dat appellante door haar psychische klachten meer beperkingen had voor het verrichten van arbeid.

Socialezekerheidsrecht. Beëindiging ZW-uitkering. In navolging van de rechtbank wordt geoordeeld dat er geen aanknopingspunten zijn voor het oordeel dat de artsen van het UWV de medische situatie, waarbij met name de nadruk ligt op de linkerknieklachten en psychische klachten van appellante, op de datum in geding (9 mei 2015) onjuist hebben ingeschat. Psychische en lichamelijke klachten zijn niet onderschat. Geen aanleiding om een psychiater als deskundige te benoemen. Uit de door appellante in hoger beroep ingediende medische informatie, voor zover betrekking hebbend op de psychische toestand van appellante, blijkt niet dat de artsen van het UWV de psychische belastbaarheid op de datum in geding onjuist hebben vastgesteld en dat appellante door haar psychische klachten meer beperkingen had voor het verrichten van arbeid dan in de FML is opgenomen. Bevestiging van de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 18-12-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:4266

Zaaknummer: 15/1566 ZW

Rechters: A.I. van der Kris

Advocaten: D. Gürses en W. de Rooy-Bal

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Weigering WIA-uitkering. Het rapport van de deskundige geeft blijk van een zorgvuldig onderzoek. De deskundige heeft de bevindingen van zijn onderzoek nauwkeurig weergegeven en het rapport is inzichtelijk en consistent. Het UWV heeft voldoende gemotiveerd dat de aan de berekening van het arbeidsongeschiktheidspercentage ten grondslag gelegde functies in medisch opzicht voor appellant geschikt zijn.

Socialezekerheidsrecht. Weigering WIA-uitkering. Het rapport van de deskundige geeft blijk van een zorgvuldig onderzoek. De deskundige heeft de bevindingen van zijn onderzoek nauwkeurig weergegeven en het rapport is inzichtelijk en consistent. Het UWV heeft voldoende gemotiveerd dat de aan de berekening van het arbeidsongeschiktheidspercentage ten grondslag gelegde functies in medisch opzicht voor appellant geschikt zijn.

Socialezekerheidsrecht. Weigering WIA-uitkering. Als uitgangspunt geldt dat de bestuursrechter de conclusie van een onafhankelijke, door hem ingeschakelde deskundige kan volgen indien de door deze deskundige gebezigde motivering hem overtuigend voorkomt. Deze situatie doet zich hier voor. Het rapport van de deskundige geeft blijk van een zorgvuldig onderzoek. De deskundige heeft appellant gezien op 26 juni 2019 en 19 juli 2019 en heeft psychiatrisch onderzoek verricht. Door de deskundige is de aanwezige medische informatie kenbaar bij zijn beoordeling betrokken. Daarnaast is appellant op 4 september 2019 gezien door de bij het onderzoek betrokken klinisch neuropsycholoog die een neuropsychologische expertise heeft verricht. De deskundige heeft de bevindingen van zijn onderzoek nauwkeurig weergegeven en het rapport is inzichtelijk en consistent. Het UWV heeft voldoende gemotiveerd dat de aan de berekening van het arbeidsongeschiktheidspercentage ten grondslag gelegde functies in medisch opzicht voor appellant geschikt zijn. Bevestiging van de

aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 18-12-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:4124

Zaaknummer: 17/1368 WIA

Rechters: M. Greebe

Advocaten: M.W. Kempe en M.J.F. Bär

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Geen recht op Wajong-uitkering, appellante kan meer dan 75% van het maatmaninkomen verdienen. Het UWV heeft zich terecht en op goede gronden op het standpunt gesteld dat uit de door appellante overgelegde medische gegevens niet blijkt dat bij haar sprake was van ernstiger beperkingen dan waarvan bij de totstandkoming van het besluit is uitgegaan.

Socialezekerheidsrecht. Geen recht op Wajong-uitkering, appellante kan meer dan 75% van het maatmaninkomen verdienen. Het UWV heeft zich terecht en op goede gronden op het standpunt gesteld dat uit de door appellante overgelegde medische gegevens niet blijkt dat bij haar sprake was van ernstiger beperkingen dan waarvan bij de totstandkoming van het besluit is uitgegaan.

Socialezekerheidsrecht. Geen recht op Wajong-uitkering, appellante kan meer dan 75% van het maatmaninkomen verdienen. Het UWV heeft zich terecht en op goede gronden op het standpunt gesteld dat uit de door appellante overgelegde medische gegevens niet blijkt dat bij haar sprake was van ernstiger beperkingen dan waarvan bij de totstandkoming van het besluit van 2 april 2013 is uitgegaan. De rechtbank heeft op goede gronden in het arrest Korošec geen reden gezien een deskundige in te schakelen. Er is geen reden om aan te nemen dat appellante belemmeringen heeft ondervonden bij de onderbouwing van haar standpunt dat de verzekeringsartsen haar beperkingen destijds onjuist hebben beoordeeld. Bevestiging van de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 18-12-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:4185

Zaaknummer: 16/6927 WAJONG

Rechters: J.P.M. Zeijen, M. Schoneveld en S. Wijna

Advocaten: J.J. Bronsveld, F. Ergec en W.P.F. Oosterbos

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Val na te harde duw op een cursus Rots en Water-training. Geen sprake van een sport- en spelsituatie. Deelnemers waren allen professionals en van hen mocht worden verwacht dat zij de oefeningen op een rustige en serieuze wijze zouden uitvoeren. Het dragen van sokken levert geen eigen schuld op.

Val na te harde duw op een cursus Rots en Water-training. Geen sprake van een sport- en spelsituatie. Deelnemers waren allen professionals en van hen mocht worden verwacht dat zij de oefeningen op een rustige en serieuze wijze zouden uitvoeren. Het dragen van sokken levert geen eigen schuld op.

Appellante heeft als gevolg van een val ernstig polsletsel opgelopen toen zij als cursist deelnam aan een zogenoemde Rots en Water-training. Zij deed op dat moment een oefening 'sterk weglopen' samen met haar medecursist geïntimeerde 1, waarbij geïntimeerde 1 appellante moest duwen. Aan de orde is of geïntimeerde 1 (mede)aansprakelijk is voor de schade van appellante, omdat hij te hard en/of onverwacht heeft geduwd. Het hof oordeelt dat geen sprake is geweest van een sport- en spelsituatie. De deelnemers waren allen docenten die wilden leren hoe ze bepaalde oefeningen met hun leerlingen konden doen. Appellante mocht er volgens het hof van uitgaan dat de medecursisten de oefeningen op een serieuze en voorzichtige wijze zouden uitvoeren. De ernst van het letsel en het feit dat appellante meteen hard naar achteren viel en achteruit stappen niet meer mogelijk was, wijzen op een te harde duw. Het hof oordeelt tevens dat appellante geen eigen schuld heeft door het dragen van sokken. Geïntimeerde 1 is aldus aansprakelijk voor de door appellante geleden en nog te lijden schade.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 24-03-2020

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2020:469

Zaaknummer: 200.257.195/01

Rechters: D.A. Schreuder, M.D. Ruizeveld en B.R. ter Haar

Advocaten: A. van Tol en C.W. Gijsbers

Wetsartikelen: 6:162 BW en 7:954 BW

RECHTSPRAAK

Appellant moest uitwijken voor voetgangers en is ten val gekomen toen hij een van de door de Provincie daar geplaatste RWS-banden (stoepbanden) raakte. De Provincie betwist dat appellant een RWS-band heeft geraakt. Het hof oordeelt dat de Provincie een veiligheidsnorm heeft geschonden door de RWS-banden daar te plaatsen. Het is aan appellant om aannemelijk te maken dat hij de RWS-banden heeft geraakt.

Appellant moest uitwijken voor voetgangers en is ten val gekomen toen hij een van de door de Provincie daar geplaatste RWS-banden (stoepbanden) raakte. De Provincie betwist dat appellant een RWS-band heeft geraakt. Het hof oordeelt dat de Provincie een veiligheidsnorm heeft geschonden door de RWS-banden daar te plaatsen. Het is aan appellant om aannemelijk te maken dat hij de RWS-banden heeft geraakt.

Toedracht ongeval, schending veiligheidsnorm en bewijslastverdeling. Appellant stelt dat hij, toen hij moest uitwijken voor voetgangers, met zijn fiets in aanraking is gekomen met een van de door de Provincie daar geplaatste RWS-banden (stoepbanden), waardoor hij ten val kwam. Als gevolg van de val liep hij diverse verwondingen en breuken op. Appellant houdt de Provincie als wegbeheerder aansprakelijk, zowel op grond van artikel 6:174 BW als op grond van artikel 6:162 BW (gevaarstelling). De Provincie meent dat de val van appellant niet is veroorzaakt door de inrichting van de weg, maar doordat hij een van de voetgangers aanreed. Het hof is van oordeel dat de Provincie door het plaatsen van de RWS-banden de CROW-richtlijnen (veiligheidsrichtlijn voor infrastructuur), en daarmee een veiligheidsnorm, heeft geschonden. Hierdoor komt de omkeringsregel (van de bewijslast) in beeld. Voor toepassing van de omkeringsregel moet wel vaststaan dat het gevaar waarvoor de geschonden veiligheidsnorm beoogt te beschermen, zich heeft verwezenlijkt. Appellant moet aannemelijk

te maken dat hij de RWS-banden heeft geraakt.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 17-03-2020

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2020:978

Zaaknummer: 200.239.552_01

Rechters: R.A. van der Pol, M.A.M. Vaessen en Ph. A.J. Raaijmakers

Advocaten: F.C. Schirmeister en mr. J.M. de Vries

Wetsartikelen: 6:174 BW, 6:162 BW en 1 RVV

RECHTSPRAAK

Twee fietsers komen in botsing waardoor verzoeker letsel oploopt. Verzoeker verzoekt een voorlopig getuigenverhoor met betrekking tot de toedracht van het ongeval. Het verzoek is niet weersproken. Het hof wijst het verzoek toe.

Twee fietsers komen in botsing waardoor verzoeker letsel oploopt. Verzoeker verzoekt een voorlopig getuigenverhoor met betrekking tot de toedracht van het ongeval. Het verzoek is niet weersproken. Het hof wijst het verzoek toe.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 17-03-2020

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2020:872

Zaaknummer: 200.263.121/01

Rechters: R.J.M. Smit, G.C. Boot en I.A. Haanappel-van der Burg

Advocaten: L. van den Ham-Leerkes en Wit-Jansen, M.J. de M.J. de Wit-Jansen

Wetsartikelen: 186 lid 2 Rv

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Deelgeschil. Val door gipsplafond. Heeft werkgeefster instructies gegeven? De rechtbank oordeelt dat werkgeefster haar stelling dient te bewijzen dat er instructies zijn gegeven. De ratio van de deelgeschilprocedure staat niet aan een bewijsopdracht in de weg.

Arbeidsrecht. Deelgeschil. Val door gipsplafond. Heeft werkgeefster instructies gegeven? De rechtbank oordeelt dat werkgeefster haar stelling dient te bewijzen dat er instructies zijn gegeven. De ratio van de deelgeschilprocedure staat niet aan een bewijsopdracht in de weg.

Arbeidsrecht. Deelgeschil. Verzoeker is tijdens zijn werkzaamheden door een gipsplafond circa drie meter naar beneden gevallen. Verzoeker verzoekt om te beslissen dat zijn werkgeefster aansprakelijk is voor zijn geleden schade. De werkgeefster stelt aan haar zorgplicht te hebben voldaan, doordat zij vlak voor het ongeval deugdelijke, op het valgevaar toegesneden, instructies heeft gegeven. Zij stelt dat verzoeker van de instructie heeft afgeweken. Verzoeker betwist deze stellingen. Hij zou geen instructie hebben ontvangen en meerdere medewerkers zouden zich op het gipsplafond hebben begeven zonder dat er werd ingegrepen. De rechtbank oordeelt dat verzoeker de stellingen van werkgeefster voldoende gemotiveerd heeft betwist. Werkgeefster dient haar stelling te bewijzen. Een bewijsopdracht staat volgens de rechtbank in dit geval niet in de weg aan de ratio van een deelgeschilprocedure, omdat het een overzichtelijke bewijskwestie betreft.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak. Zie voor de volledige tekst van de uitspraak <https://www.letselschademagazine.nl/2020/rbove-130320>

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 13-03-2020

Zaaknummer: 8227722 \ EJ VERZ 19-323 (pm)

RECHTSPRAAK

Kort geding. Eiser is vrijwilligster voor de Molukse mensenrechtenorganisatie PAK. Zij vordert een verbod tot openbaarmaking en het plaatsen van een rectificatie wegens een artikel waarin zij bij naam wordt genoemd en haar foto is geplaatst. De rechtbank wijst de vordering toe, omdat het artikel geen steun vindt in de feiten en eiser niet de gelegenheid is gegeven haar lezing te geven.

Kort geding. Eiser is vrijwilligster voor de Molukse mensenrechtenorganisatie PAK. Zij vordert een verbod tot openbaarmaking en het plaatsen van een rectificatie wegens een artikel waarin zij bij naam wordt genoemd en haar foto is geplaatst. De rechtbank wijst de vordering toe, omdat het artikel geen steun vindt in de feiten en eiser niet de gelegenheid is gegeven haar lezing te geven.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 19-02-2020

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2020:1497

Zaaknummer: C/05/365113 / KG ZA 20-22

Rechters: R.J.B. Boonekamp

Advocaten: R. Klöters

Wetsartikelen: 8 EVRM en 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot liquidatie en openlijke geweldpleging. De rechtbank wijst € 25.000 aan immateriële schadevergoeding toe aan het slachtoffer. Het slachtoffer heeft een ernstige depressieve stoornis en PTSS. Daarnaast is hij veertien à vijftien keer geopereerd en zitten er nog kogels in zijn lever die wellicht moeten worden verwijderd. Ook heeft hij een infectie opgelopen, kon hij niet liggen door de wonden en kon hij zijn arm beperkt bewegen.

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot liquidatie en openlijke geweldpleging. De rechtbank wijst € 25.000 aan immateriële schadevergoeding toe aan het slachtoffer. Het slachtoffer heeft een ernstige depressieve stoornis en PTSS. Daarnaast is hij veertien à vijftien keer geopereerd en zitten er nog kogels in zijn lever die wellicht moeten worden verwijderd. Ook heeft hij een infectie opgelopen, kon hij niet liggen door de wonden en kon hij zijn arm beperkt bewegen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 19-02-2020

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2020:995

Zaaknummer: 13/650079-18 (A), 13/654016-18 (B), 13/741295-17 (C) en 13/741046-15 (TUL)

Rechters: R.A. Sipkens, H.J. Fehmers en O.P.M. Fruytier

Advocaten: S.J. Römer, K. Canatan en W. van Egmond

Wetsartikelen: 36f Sr, 141 Sr, 285 Sr en 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag, mishandeling en vernieling. De rechtbank wijst slachtoffer 1 € 20.000 aan immateriële schade toe, omdat zij dagenlang in coma heeft gelegen en lang heeft moeten revalideren. Zij zal waarschijnlijk nooit volledig herstellen. De rechtbank wijst slachtoffer 3 € 100 toe ter vergoeding van immateriële schade, omdat hij pijn en letsel heeft overgehouden aan de mishandeling.

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag, mishandeling en vernieling. De rechtbank wijst slachtoffer 1 € 20.000 aan immateriële schade toe, omdat zij dagenlang in coma heeft gelegen en lang heeft moeten revalideren. Zij zal waarschijnlijk nooit volledig herstellen. De rechtbank wijst slachtoffer 3 € 100 toe ter vergoeding van immateriële schade, omdat hij pijn en letsel heeft overgehouden aan de mishandeling.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 18-02-2020

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2020:761

Zaaknummer: 18/830145-19

Rechters: S. Zwarts en C. Krijger

Wetsartikelen: 36f Sr, 287 Sr, 300 Sr en 350 Sr

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Arbeidsongeval. Eiser verzoekt een voorlopig getuigenverhoor en deskundigenonderzoek. Het hof wijst het verzoek om een voorlopig getuigenverhoor toe, omdat appellant er belang bij heeft inzicht te krijgen in de feitelijke toedracht om zo zijn procespositie te kunnen bepalen. Het verzoek om een voorlopig deskundigenonderzoek wordt afgewezen, omdat het hof dit prematuur acht.

Arbeidsrecht. Arbeidsongeval. Eiser verzoekt een voorlopig getuigenverhoor en deskundigenonderzoek. Het hof wijst het verzoek om een voorlopig getuigenverhoor toe, omdat appellant er belang bij heeft inzicht te krijgen in de feitelijke toedracht om zo zijn procespositie te kunnen bepalen. Het verzoek om een voorlopig deskundigenonderzoek wordt afgewezen, omdat het hof dit prematuur acht.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 30-10-2018

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2018:4032

Zaaknummer: 200.232.888/01

Rechters: H.M.M. Steenberghe, A.S. Arnold en D. Kingma

Advocaten: G. Beydals en M.R. Lauxtermann

Wetsartikelen: 186 Rv en 202 Rv

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag op ex-vrouw. Kinderen en kleinkinderen voegen zich als benadeelde partij. Aan allen wordt affectieschade toegewezen. Daarnaast wordt shockschade toegewezen aan benadeelde 1 (€ 30.000) en benadeelde 4 (€ 25.000). Bij beiden is PTSS vastgesteld. Dit is ontstaan door de waarneming van de steekpartij en het aantreffen van het bebloede slachtoffer met talrijke steek- en snijwonden.

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag op ex-vrouw. Kinderen en kleinkinderen voegen zich als benadeelde partij. Aan allen wordt affectieschade toegewezen. Daarnaast wordt shockschade toegewezen aan benadeelde 1 (€ 30.000) en benadeelde 4 (€ 25.000). Bij beiden is PTSS vastgesteld. Dit is ontstaan door de waarneming van de steekpartij en het aantreffen van het bebloede slachtoffer met talrijke steek- en snijwonden.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 19-02-2020

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2020:1460

Zaaknummer: 10/700319-19 en vordering TUL VV: 10/128033-18

Rechters: I.W.M. Laurijssens, W.J.M. Diekman en S.N. Abdoelkadir

Advocaten: mr. J.C. Herrewijnen

Wetsartikelen: 36f Sr en 287 Sr